

ЕВАНГЕЛИЕТО и СЪДЪТ

Дечица мои, това ви пиша,
за да не съгрешите; но ако съгреша някой, имаме
Ходатай при Отца - Исус Христос Праведния.
Първо послание на Йоан 2:1

ДОБРИТЕ НОВИНИ

ЗА КАКВО СТАВА ВЪПРОС

Откр. 7:9,10

Проучването е нещо много интересно и пълно с преживявания. Наистина го обичам. Веднъж в Бенин минавах по една тясна уличка и от една преградна кабинка в обща спалня дойде вик. Човекът беше облечен в армейска униформа. Той ристомно крещеше срещу мен на френски. Продължих да вървя към него бавно, мислейки, че той иска да ми каже нещо. Не го разбрах. Той спря да крещи.

Един човек на мотор, който влизаше в двора, ми извика на френски. Отговорих: “Не разбирам френски”. Тогава той ми каза на английски: “На нито един цивилен не се разрешава да върви по тази уличка”. Откъде да знам, че вървя през военен район. Бях уплашен. Единственото нещо, което можех да направя, беше да се върна на друга улица.

Защо човешките същества треперят, когато се намерят в беда? Военният офицер просто искаше да ме предпази от опасност.

Това не е Божието намерение относно съда. Той не възнамерява да ни гържи под натиск и страх. Абсолютно не! Евангелието за съда не е заплаха. По-скоро то е добра вест. То разкрива Божията любов и грижа за нашата паднала планета през различните поколения. Един ден Той ще унищожи греха и всичкото зло и ще възстанови правдата и вечния живот.

**Това не е Божието
намерение за съда.**

Точно това видя Йоан напред във времето. Той видя нашата победа в съдебния процес. Той видя способността на Христос да спаси Своите. Ето какво е записал той: “След това видях, и ето, голямо множество, което никои не можеше да изброи, от всеки народ и от всички племена и езици, стоящи пред престола и пред Агнеца, облечени в бели грехи, с палмови клони в ръцете си, и викаха с висок глас, казвайки: Спасението е от нашия Бог, Който седи на престола, и от Агнеца! И всички ангели стояха около престола и около старейшините и четирите живи същества; и паднаха на лицето си пред престола и се поклониха на Бога, като казваха: Амин! Благословение, слава и премъдрост, благодарение и почит, сила и могъщество на нашия Бог до вечни векове. Амин.” (Откр. 7:9-12)

Няма страх за утрешния ден, защото вие сте сред множеството. За нас, които познаваме нашия Бог, евангелието на съда е наистина добра новина. Нашият Бог е добър през всички векове.

Неделя
17 септември

БЕЗ БЕЗСМИСЛЕНИ РАЗГОВОРИ

СЪРЦЕТО НА ПРОБЛЕМА

Левит 16; 1Петр. 1:2,18,19; Римл. 8:1,34;
Евр. 6:20; 7:25; 9:24

Рядко съм виждал по-тъжна картина на човешко безсилие. Не само защото тя беше снимка от скорошно погребение. И не само защото световната преса толкова явно представяше фотографията на тримата уж протестантски американски президенти, които се покланяха пред бездиханното тяло на римокатолическия понтифекс - достатъчно тъжен компромис на историята. Картината е тъжна, защото в смъртта се открива твърде ясно човешката реалност на твърденията на една църковна система, която издига традицията до грешка. Всички златни одежди и официални белези на сила не могат да прикрият смъртното безсилие на мисленето, че нашата духовна сигурност може да бъде намерена в човечеството.

Апостол Петър беше рибар, смирил се от това, че в кризисен момент се беше отрекъл от Христос, а не човек, който да облече въздуха или да изисква повече освен Господното прощение. Мисля, че той би бил ужасен да мисли, че някой може да го нарича Петър. Той знаеше основата на нашето изкупление. Не можем да имаме вяра в "облеченото" християнство,, което гледа повече на човешките украси, отколкото на духовните реалности.

Едно национално списание го нарече "пророк и свещеник" на нашето време.

"Като знаете, че не с преходни неща - сребро или злато - сте изкупени от суетния живот, предаден ви от бащите ви." (1Петр. 1:18)

Безсмислени разговори окръжават всички човешки изобретения на църковни

привилегии. Това е сърцевината на въпроса: дали нещо, което човешките същества могат да направят, може да допринесе за спасението? Какъв авторитет могат да упражняват човешките водачи, който да не е на разположение на всички в личността и делото на Исус Христос? Петър беше честен относно Източника: "а със скъпоценната кръв на Христос, като на агнец - без недостатък и пречист" (ст. 19).

Голяма част от човешката традиция е била свързана с установяването на свещеническа система, която изисква власт над духовността и вечната съгба на човешките същества. Това противоречи на директните изявления на Библията. Павел говори за надеждата, която всички имаме в Исус "зад завесата" (Евр. 6:19). Това беше препратка към първосвещеника на Старозаветните времена, който влизаше в част от храма, който представляше - наистина - присъствието на Бога. "Където Исус като предтеча влезе за нас и стана първосвещеник до века според Мелхиседековия чин." (Евр. 6:20) Протестантите би трябвало да знаят, както Петър и Павел тук ни напомнят, че в тези последни дни единственият първосвещеник е

Исус. Той изпълни церемониите на древния свещенически ритуал в Себе Си и в Своите изкупителни дела. Сега церемониите на свещенството могат да дойдат само от „празните приказки“ на „традицията“.

Когато папа Йоан Павел почина, едно национално списание го нарече „пророк и свещеник“ на нашето време. Без съмнение те частично са били доведени до тази хипербола от очевидната набожност на човека, а не от доста горделивите твърдения на неговата канцелария. Бог ще съди сърцето на човека Карол Войтила, но Библията е ясна, че твърденията на папската институция са прекалени, най-мекото казано - дори богохулни, доведени до крайност, която папите са достигали от време на време. Спасението, заслугите не могат да бъдат раздавани, възпрени или преразпределени от което и да е човешко същество или човешка институция. Павел е ясен по отношение на абсолютната ефикасност на това, което Исус направи за нас: „Затова и може съвършено да спасява тези, които идват при Бога чрез Него, понеже винаги живее, за да ходатайства за тях.“ (Евр. 7:25)

На края на папския ковчег беше гравирано главно М като Мария - неговата надежда за ходатайство. За нещастие Мария, както и Карол, е мъртва и почива в гроба. Само един е „нетленен“ (Римл. 1:23) и способен да извърши спасително застъпничество за всички нас: Исус Христос.

Преди няколко години посетих Рим и докато бях завладян от архитектурното величие на Свети Петър, бях обезпокоен от неговите отворителни субенюри на смъртността. Скътани в различни алкови, там почитват мумифицираните тела на голям брой свещеници, папи и отдавна починали претенденти. Когато чух, че последният папа ще бъде погребан в криптата под катедралата, почти ми се стори особена милост да бъде поставен далеч от подобно изложение.

Павел ни напомня, че за християните надеждата е в един празен гроб. „Защото Христос влезе не в ръкотворно светилище, образ на истинското, но в самите небеса, за да се яви вече пред Божието лице за нас.“ (Евр. 9:24)

Повече от тъжно е, че двайсет века след като Исус дойде и умря за греховете ни и премахна осъждането, което беше над цялото човечество, най-големият претендент за християнска цялост, настоящият папа Бенедикт XV, би трябвало да е Префект на Събрането на Вярата, иначе познато като Светата Инквизиция. Не знаем какво възнамерява да прави сега неговата канцелария, освен настояването за доктринално уеднаквяване вътре в католицизма. Но тъжният запис за вековете, когато хора са били пречувани под диктата на църквата, е факт - и Инквизицията е играла понякога насилническа и кървава роля в тази тъжна история на принуждение. Какво нещастие е, че хора, дори хора на „вярата“ толкова често са пропускали да разберат, че Исус е имал предвид всички нас, когато е казал на жената, хваната в грях, че „и аз не те осъждам; иди си, отсега нататък не съгрешавай вече“ (Йоан 8:11).

Как мислите?

1. Как понякога объркваме „теорията“ на това, което Бог е направил за всички нас и „практиката“ на това, което Той очаква от нас като отговор?

2. Как можем да предупредим грешния свят, без да прибягваме към вестта за „адския огън и осъждането“?

3. Как можем да предупредим грешния свят, без да отчуждим посветените католици?

Понеделник
18 септември

ИСТИНАТА ЗА ДАТИТЕ

СВИДЕТЕЛСТВО

Левит 16; Римл. 8:1

Има една истина: мъгълavo увъртане на достатъчно измислици, за да изглеждат като истински: и ето имаме истина. Хората предпочитат да не разбират Писанието, защото това подхрани чувството ни за сила. Вероятно затова Бог е изпращал пророци: за да изясни това, което сме избрали да не разберем.

Когато изберем да погледнем отвъд егоистичния си Аз, осъзнаваме голямото разстояние, което Бог е изминал, за да се увери, че сме отново във връзка с Него. Христос взе на Себе Си, отговорността за нашите грехове. След това Той избра да застане на нашето място, за да извърши умилостивение лично за нас, като ни даде възможността да отидем отвъд греха и да се свържем с Бога. Всички тези знаци са там!

“Тези символи бяха изпълнени не само като събития, но и като време. На 14-тия ден от първия еврейски месец, в деня и месеца, в който за 15 дълги века е било заколвано агнето на пасхата, Христос, след като беше ял пасхата със Своите ученици, постанови този празник, който трябваше да възпомене собствената Му смърт като Божия Агнец, Който носи греха на света.“ 1

“По подобен начин символите, които се отнасят до второто идване, трябва да бъдат изпълнени във времето, което

Хората предпочитат да не разбират Писанието.

е показано в символичната служба. В Мойсеевата система очистването на светилището, или великият Ден на умилостивението, е бил на десетия ден от седмия еврейски месец (Лев. 16:29-34), когато първосвещеникът, след като е направил умилостивение за целия Израел и така е отмахнал греховете от светилището, е излизал напред и е благославял народа. Така се вярва, че Христос, нашият велик Първосвещеник, ще се яви да очисти земята чрез унищожаването на греха и грешниците и да благослови чакащите Го с безсмъртие. Десетият ден на седмия месец, великият Ден на умилостивението, времето на очистване на светилището, което в 1844 година се е паднало на 22 октомври, беше смятан за времето на Исусовото идване. Това беше в хармония с доказателствата, които вече бяха представени, че 2300 денонощия би трябвало да изтичат през есента и заключението изглеждаше неопровержимо.“ 2

Бог избира да живее и да се занимава с хората в избраното от Него време; всяко събитие в определеното му време с достатъчно разяснение за всички, за да знаят, че ще се случи. Денят на Умилостивението и 1844 не са различни за тези, които търсят истината.

1,2 "Великата борба"

ПАРАКЛЕТОС

ЧЕРНО НА БЯЛО

2Кор. 8:7

Беше предсказано, че Исус ще бъде предаден от един от Своите последователи (Йоан 17:12; Деян. 1:16,17,20). Въпреки че в началото Юда беше избран на еднакво основание с другите единайсет, след време той започна да дава знаци за посоката, която поемаше (6:70). Накрая той отхвърли Исусовото учение и започна да мисли, че подавайки му хляб, Исус направи един последен жест на благодар и приятелство към него, отстъпилия ученик. Юда взе хляба, но не се покая за делото, което беше планирал да направи. От този момент нататък Юда се покори на унищожителното влияние на Сатана.“ 1

Благодарта винаги идва при нас по различни начини. Но ние рядко я улавяме. Божията любов е Неговата благодар към човечеството. Юда не отхвърли само ученията на Христос и благодарта, но той отхвърли Спасителя и Адвоката на върховния небесен съд.

“Исус нарече Святия Дух Съветник (Йоан 14:26) или Утешител. Всъщност в Йоан 14:16 Исус Го нарича друг Съветник, като има предвид Съветник в добавка към Себе Си. Изполваната

гръцка дума е *parakletos*, която означава “личност, която е повикана на помощ на някого“. В 1Йоан 2:1 Исус е наречен наш Адвокат, личност, повикана да помогне на някой, който е изправен пред съдебен процес. Изполваната гръцка дума отново е *parakletos*. Исус е нашият *parakletos*, специалната личност, която ни е позволено да повикаме на помощ винаги, когато се нуждаем.“ 2

Ние имаме Приятел, по-добър от Ионатан, който, въпреки че имаше възможност да се възкачи на трона след смъртта на баща си, опита всичко, което можеше, за да спаси живота на Давид, за да стане той следващият помазан цар на Израел. Исус е Приятелят, Който обича винаги. Неговата любов към нас е безгранична. Дори в небесната съдебна зала Той е нашият Защитник и Говорител. Каква двойна привилегия имаме като християни! Приятели са ни разочаровали. Близките ни роднини са ни мамили. Ние също много пъти сме мамили тези, които са ни скъпи. Обаче Исус Христос е същият вчера, днес и до века (Евр. 13:8). Ако Той се промени дори за секунда, цялата ни надежда ще бъде вечна загуба. Но добрите новини са, че Той не се променя и никога няма да се променя.

Исус винаги е бил верен Господар (Откр. 2:1). Той ни примирява с Бога. Той желае да избегнем ужасния Божи гняв (Римл. 1:18). Той е точният Човек в небесната съдебна зала. Не е необходимо да се страхуваме от съдебния процес, защото имаме квалифициран, красноречив и способен представител, който да защитава случая ни заради нас. За разлика от Юда, нека пребъдваме в присъствието на Христос и да се радваме на Неговата благодар, която ще ни защити в съда.

1 Библия за изучаване чрез изследване

2 Марвин Максвел, "Бог се грижи"

**Исус е Приятелят,
Който обича винаги.**

Сряда
20 септември

СМЪРТ - А ПОСЛЕ КАКВО?

ИМА КАК
Евр 9:27

Смъртта слага край на цялата мъка. Вярно ли е това изявление? Библията говори за съда повече от хиляда пъти. Това показва неговата важност в живота на християнина. Човечеството върви по една и съща линия: раждане, живот и смърт. Павел казва, че “определено е на човеците веднъж да умрат” (Евр. 9:27).

Следва въпросът: “Смърт - а после какво?” “След пълната радост от греховни богатства; след хората, които съм измамил; след къщите, които съм построил; след всички мои постижения; какво става, когато умра?” Отговорът идва веднага и ясно: съд.

Този съд ще определи в кой вид възкресение ще участва човек - възкресение за живот или възкресение за смърт. След смъртта ние ще бъдем част от първото възкресение или от втората смърт. Първата смърт ще докосне всеки - поради греха. След смъртта или “съня”, биваме възнаградени според това, как сме живяли живота си.

**Не чрез нашата
правда, но чрез
Божията благодат и
милост сме считани за
праведни.**

Съдебните книги ще се отворят. Книгата на живота съдържа имена на посветени християни. Пази се също и запис на неизповядани или неизоставени грехове. Тези записи също ще определят мястото ни. Как може християнинът да бъде част от първото възкресение, а не от второто възкресение?

1. Остани във вярата. “После ние, които сме останали живи, ще бъдем грабнати” (1Сол. 4:17) да срещнем Христос. Този, който устои до края, ще бъде спасен. Бог намира удоволствие в утвърдени християни, тези, които ще издържат до края, тези, които ще носят с Христос кръста до Голгота. Нека поддържахме пламъка на християнската вяра, защото е сигурно, че ще бъдем възкресени с Христос за вечно царство.

2. Вярвайте в Божията сила. Би трябвало да не забравяме, че не чрез нашата правда, но чрез Божията благодат и милост сме считани за праведни пред Бога. Затова трябва да стоим в пълна зависимост от “Онзи, Които може да ви пази от препъване, и да ви постави непорочни в радост пред Своята слава” (Юда 24).

Като знаем тези схващания за съда след смъртта, това би трябвало да повдигне духа ни като християни и да избистри мислите ни по въпроса за смъртта и това, което следва отвъд нея. Наистина за едната група всичко приключва със смъртта, но тя няма власт да докосне другата група. В коя група си ти?

БОГ СЕ ГРИЖИ

ГЛЕДНА ТОЧКА

Евр. 4:14

И тъй, като имаме велик Първосвещеник Исус, Божия Син, Който е преминал до най-високите небеса, нека държим това, което сме изповядали. (Евр. 4:14)
Моето преживяване с Бога беше чудесно. В началото не разбирах как Бог може да позволява невинните да страдат. Плачех и се молах отчаяно на Бога, като мислех, че Той ме е изоставил. След като се наплаках, седнах да помисля как да реша проблема със страданието. Разбрах, че няма какво да направя, за да намеря разрешение. Тогава чух тих глас да ми казва: "Благодатта Ми е достатъчна за теб". От тогава този тих глас е бил моят Владетел и сега всичките ми проблеми са в Божиите ръце. Вече не се страхувам от съда, защото Бог се грижи за мен.

След голямото разочарование от 1844 година членовете на адвентното движение бяха просто смазани. Някои мислеха, че са измамени. Други загубиха вяра във Второто пришествие на Христос. Мога да си представя как някои са се чудили по какъв начин да започнат начисто, тъй като са били продали и раздали всичко. Можете ли да си представите агонията на Уилям Милър, докато той е преглеждал Библията, за да разбере как и защо?

Бог се грижи за нас. Той винаги показва любовта и милостта Си към нас. В Едемската градина Той продължи да вика Адам да дойде при Него. Той беше с Ной сред ужасната глобална криза. Той покри евреите със сянката на Своите крила през Червеното море. Беше в огнената пещ и в ямата с лъвовете. Беше със Стефан в изпитанието му. Даваше сила и на ранните християни. И след среднощния вик Той потвърди любовта Си и благодарността Си към Своя народ. Небето беше отворено за Хайръм Егсън и той видя Христос усърдно да работи за спасението на душите. Той изкупва Своите обични, които чакат Неговото второ явяване.

Някои мислеха, че са били измамени от фалшив пророк.

Нашият Бог има хубави планове за нас. Въпреки проблемите на този свят евангелието на съда представя една чудесна картина на нашия обичац Господ. Той работи непрекъснато за нашето изкупление.

Нека търпеливо издържим изпитанията на деня и нощта. След нощта идва утрото. Нещо красиво, нещо чудесно идва за нас. Цялото страдание, през което преминаваме, е временно. Бог е направил това за мен и ще го направи и за вас.

ИЗСЛЕДВАНЕ

Евр. 6:19,20

С две гуми

В християнското тълкуване на еврейската жертвена система Исус Христос е и Жертвеното Агне, и Свещеникът, Които принася пред Бога жертвата за всички хора. Исус е нашата свършена Жертва, нашият Съдия, нашият единствен Посредник. Ние не се нуждаем от свещеници, не се нуждаем от светиин - от никого, освен от Исус, който да застане пред Отец заради нас. Ако положим доверието си в Неговата жертва, можем да пристъпим към Бога с увереност.

А защо не?

● Заведете детето във ферма или зоологическа градина за домашни животни, където можете да видите овце и агнета. Помислете как бихте се почувствали, ако трябва да принесете невинно животно в жертва. Какво ни казва това за сериозността на греха и за Божията способност да прощава?

● Нарисувайте картина, която представя Исус, Които се застъпва за нас пред Бога.

● Разговоряйте с приятел римокатолик относно това как той разбира ролята на свещеника, светиите или Мария като посредници. Помислете как това се различава от протестантската гледна точка за Исус като наш единствен Ходатай. Могат ли мислите на вашия приятел католик да обогатят вашето разбиране на това какво означава “застъпничество”?

● Напишете въображаем диалог, в който Исус стои пред Отец в съда и се застъпва за вас, като Сатана е в ролята на обвинител. Какво може да каже Исус, за да спечели вашата оправдателна присъда?

● Изпейте или изсвирете химн или госпъл за умилостивението в Исус. Помислете защо образът на Исусовата кръв е толкова силен за християните.

● Потърсете в интернет информация за ролята на кръвта в живота на здравия бозайник.

● Напишете молитва на благодарност към Исус за Неговата работа като Първосвещеник.

Полезни връзки

"Великата борба", гл. 23,24.